

Slovenski Tednik.

Politični in gospodarski list za kmetško ljudstvo.

Izhaja vsak petek.

List velja za celo leto 2 gld. 40 kr., za pol leta 1 gld. 20 kr. — Posamezni list velja 5 soldov.

Uredništvo in opravištvost lista je v „Národní tiskarni“ v Tavčerjevi hiši „Hotel Europa.“

Naročnina

za „Slov. Tednik“ naj se pošilja naravnost našemu opravištvu, ne pa opravištvu „Slov. Naroda“ ali Narodni tiskarni, ker dela tako krivo pošiljanje dosti pomot.

Novim naročnikom s prvimi petimi številkami ne moremo ustrezati, ker so nam že vsi iztisi pošli.

Kaj je novega po Slovenskem.

Ta teden se po Slovenskem nič posebnega nij pripetilo.

Na **Kranjskem** se na več krajih v mestih in na kmetih pripravljajo možje, da bi skupaj prišli in se posvetovali o volitvah za državni zbor. Taki volilni shodi so prav potrebni; a zraven bi morali priti tudi oni gospodje, kateri hote biti ljudskim poslancem.

Po **Štajerskem** so bile pretečene mesece volitve v okrajne zastope. Ko bi šlo po pravici, bi morali v okrajnih zastopih na slovenskem Štajerskem Slovenci večino imeti; pa jo imajo samo v nekaterih zastopih in sicer v ljutomerskem, šmarškem, vranskem, gornjegranskem in sevniškem okraji. Drugod so pa Slovenci podlegli pri volitvah. Okrajni zastopi vendar nemajo posebne oblasti in glavno njihovo delo je skrb za ceste.

Na **Goriškem** slovensko politično društvo „Soča“ nasvetuje g. dr. Lavriča v Gorici kmetiskim volilecem, naj si ga za poslanca v državni zbor izvolijo. Upamo, da bodo to storili vrli slovenski kmetje na Krasu in po Goriškem.

Žalostno in čudno pa je, kaj počen-

jajo **duhovniki** po slovenskih deželah. Oni so se zvezali z nemško politično stranko, katera se imenuje „državnopravna“ ali po nemški „Rechtspartei“. Ta stranka hoče po celi Avstriji uvesti stari red, kakor je bil pred letom 1848, odpraviti nove šolske postave in na grajščinah napraviti patrimonijalne sodnije. Zato silno pritiskajo na kmete, da bi jih prigovarjali na svojo stran, naj bi kmetje izvolili take može, kateri drže z nemško „Rechtspartei“. No, mi poznamo svoje slovenske kmete; v cerkvi radi poslušajo svoje duhovnike ter jih kakor katoličani v verskih zadevah ubogajo. Zvunaj cerkve pa tudi naš kmetič previdi, da nij dobro, duhovnikom in graščakom prejšno oblast izročiti.

Domače stvari.

— (Iz Gorenjskega) se nam piše: Gorenjske kmetške občine imajo enega poslanca v državni zbor na Dunaj voliti. Skupaj pa volijo okraji: Kranj, Škofja Loka, Tržič, Radoljca, Kranjska gora, Kamnik in Brdo. Najboljši poslanec za te okraje bi bil g. **Matija Pirc**, trgovec v Kranji, bivši župan kranjskega mesta. On je posebno v gospodarstvenih in trgovinskih rečeh podučen, živi med ljudstvom torej pozna njegove potrebe, je naš slovenski rojak in dober govornik. Kmetje, njega volite!

— (Tržaška okolica) ima skupaj s 4. volilnim razredom tržaškega mesta enega poslanca v državni zbor voliti. Kakor slüšimo, so se okoličani že zmenili in bodo volili g. **Ivana Nabergoja**, posestnika v Proseku. Prav tako, slovenski okoličani. Čemu bi vi

volili Lahona? G. Nabergoj bode vselej odločno zagovarjal vaše pravice.

— (Iz Novega mesta) se nam piše 3. avg.: Včeraj je bilá tukaj ploha, poško- dovala sicer nič nij, a tudi ne bi veliko poš- kodovati imela, ker je toča 19. o. m. vse pokončala, kar je raslo na 700 oralov. A strela je ubila konja pred kosarno; mož na vozu je nekaj pretresa dobil, ali zakopan v prst, je zopet ozdravil. Pravijo, da je šaljiva žena njegova baje rekla: Škoda, konj je še le 3 leta star, dedec pa 60.

— (Iz kozjanskega okraja.) V sredo 30. julija je bila tukaj celi dan taka sparina, da se ljudje ne vedo spominjati, da bi bila kedaj taka. Ali nasledki so tudi kmalu prišli. Komaj se je začelo temniti, vzdigali so se na severni strani strašni oblaki, iz katerih je v enomer bliskalo. Blisk in grom sta po zraku tako strašno divjala, da je ljudstvo skoro mislilo, da je sodni dan. Vsa nevihta se je potem preko nas proti južno vzhodu vlekla. Bali smo se, da bo toča prišla, pa hvala bogu še dežja nij bilo veliko. — Letina je tukaj tako srednja. Pšenica je bolj slaba kot dobra. Na eni in isti njivi je zelo dobra in malo na stran pa jako slaba prirasla. Čudno leto je letos. Vinogradi lepo kažejo. Morebiti bode več in boljšega vina kakor lani. Solnce sedaj že jako grozdje mehča, ali suša je začela nekaterim sadežem škodovati.

— (Z Bleda na Gorenjskem) se nam piše: Prišli so 7. julija trije zidarji sem most zidat; eden, z imenom Bazarjev Janez pelje se z ladijo na oni kraj jezera, da bi naložil peska. Nazaj grede mu začne, ko je bil kak streljaj uže daleč od brega, voda iti v ladijo tako, da se utopi. Bazarjev Janez se prime za samo-kolnico, v kateri je pesek vozil, ter maha kolikor more, da bi ne utonil. Gospodar Čarman hitro odveže svojo ladijo, vesla k njemu, ter ga k sreči še reši, kakor je uže marsikaterega. — Volkov je v naših gozdih toliko, da se bo moralo iti na lov nad-nje, če ne, nam bodo poklali veliko živine.

— (Umrlo jih je v Ljubljani) me-

seca julija t. l. 92, 49 moškega in 43 žen- skega spola.

— (Jože Ambrožič) v Bledu je izde- lal lepo ladijo za bleško jezero, katero je po velikanu naših gor „Triglav“ krstil. Delo je na čast našemu domačemu mojstru, ki tudi v drugih strokah lesorezja okusna dela izpeljava. Prav nepotrebno in sama baharija je, da si nekateri bogatini na Bledu svoje čolne naro- čajo iz Trsta in celo iz Hamburga in Komer- skega jezera.

— (Požar pri Savini.) Pretečeni pe- tek so v Ločici pri Polzeli v vranjskem okraji tri hiše s škednji pogorele. Nevarčno ravnanje s šibicami je to veliko škodo pro- uzročilo. Ko bi se ne bilo tako junaško ga- silo z brizglami, pogorela bi bila cela vas. P.

— (50 ciganov), ki so se okolo Ljub- ljane klatili, je magistrat na „šub“ dejal in poslal v Magjarijo nazaj.

— (Nekaj od sadje- in vinorej- ske šole v Mariboru.) Piše se nam: Pred kratkim se je na tej šoli nekaj jako smešnega prigodilo. Tamošnji gospod ravnatelj je namreč šel na Dunaj razstavo gle- dat in ta čas ga je eden gospodov učitel-jev nadomestoval. Prigodi se v tem času neki dan, da gre mimo ograda nek brada- sti mož in reče tam stoječemu sinu ravnateljja, da pridejo tisti večer razbojniki, ki bodo tamošnjo kaso odnesli. Fant beži hitro domu in to pove. Gospod učitelj to slišavši, se jako prestraši; hitro komandira učencem, da morajo po noči stražiti. Vse je oborožil! Z vilami in bati so mogli ubogi učenci cele štiri mrzle noči stražiti, pa od razbojnikov nij bilo sluha ne duha. Oni mož je menda vedel, kako strašljiv da je ta nemški učitelj in tedaj ga je menda hotel ostrašiti in za nos voditi. — Z učenci na tej šoli se jako slabo ravna; celi dan morajo v tej hudi vro- čini delati, kakor živina, razen nedelje, ka- dar imajo nekaj uric prostih, pri tem še slabo hrano, tako, da večkrat kateri boleha. Gospod ravnatelj in eden učitelj oba z nemškega rajha, ki hočeta jako izobražena biti, tudi velike učence, med katerimi so ne- kateri že nižjo gimnazijo ali realko absol-

virali, tako slabo spoštujeta, kakor, da bi bila že svinje ž njim pasla. Kazni so tudi take, da če kateri pet minut črez odločeno uro izostane, hitro dobi 3 tedne kazni.

— (Strela in vihar.) Iz Šoštanja na slov. Štajerskem se nam piše 1. avgusta: V pondeljek 28. julija ob 5. uri popoldne je bila tukaj huda nevihta, toča se k sreči nij vsula. Treščilo pa je dvakrat v Drožmirjah v leseno kočo Apatovo, v kateri je kolar Janez Žagar delal. Kolar je mrtev obležal, kočja pa nij zgorela. Takoj potem je v Gaberkih treščilo v Brodnikov kozolec, ki je z vsem žitom pogorel. Obe brizglji iz trga ste se peljali na pomoč. — V sredo 30. julija proti večeru je tukaj strašen vihar nastal in razmetal snopje po polji, dežja pa nij bilo. Po vsem Pohorji proti Konjicam videli smo črne oblake.

Kaj je klerikalec, feudalec in reakcija.

V časnikih čitamo o „klerikalcih“ in „feudalcih“, o „reakciji“ in „reakcijonarjih.“ Kaj pomenjajo te besede?

Ime klerikalec prihaja od grške besede klerus, katera toliko pomenja, kakor duhovenstvo ali duhovščina. Klerikalec je tak človek, kateri z duhovščino drži in se samo za pravice duhovnov poteguje.

Duhovniki so od leta 1848, posebno pa od leta 1861 sem precej svojih svoboščin in pravic izgubili. Da ne govorimo od robote ali tlake in desetine, katera je že leta 1848 bila odpravljena, omenimo samo cerkvene oblasti do ljudske šole, sploh velike oblasti duhovnikov, segajoče v rodbinsko in javno življenje.

Nekaj teh svoboščin se je duhovnikom poslednja leta odvzelo, in zdaj delajo na vse kriplje, da bi si jih nazaj dobili. Ljudi, kateri duhovnikom pri tem pripomagajo, imenujemo klerikalce; celo to politično stranko pa klerikalno stranko. Klerikalci posvetnega stanu, in med temi je tudi en par doktorjev, posebno na Kranjskem, Goriškem in Tirolskem, se navadno iz sebičnosti in dobičkarije zvežejo z duhovnimi klerikalci ali pa se v svoji nevednosti duhovnikom udado.

Brat klerikalcev je feudalec.

V starih časih so bili Slovenci svobodni gospodarji na svoji zemlji. Potem so nadnje prišli nemški vitezi in grofje in Slovenci so postali tlačani nemških graščakov. To je bilo feudstvo. Še le od leta 1848 sem odpravila se je tlaka in desetina in so se namesto patrimonijalnih sodišč in graščinskih oskrbnikov (fervoltarjev) vpeljala c. k. sodišča in politični uradi.

Prejšnjim graščakom, grofom in baronom to nij bilo po volji. Sicer sami sprevidijo, da tlake in desetine nij več mogoče uvesti, a nekaj svoboščin bi si le radi zopet nazaj pridobili. Kdor ima take namene, je feudalec. Po slovenskih deželah se prav redko očitni feudanci nahajajo, tem več jih je na Tirolskem, Zgornje-Avstrijskem, v Galiciji in na Češkem.

Klerikalno-feudalna politična stranka dela na to, da bi se ljudstvu kolikor mogoče pravic in svoboščin vzelo. Ona sili nazaj na to, kakor je bilo v prejšnjih časih, ko je ravno ta stranka imela ljudstvo pod svojo oblastjo. To delovanje klerikalcev in feudalcov imenujemo reakcijo. Beseda je latinska in pomeni toliko, kakor rakovstvo, nazadnjaštvo, starokopitarstvo. Klerikalci in feudanci so tedaj reakcijonarji, ki hodijo rakovo pot, nazadnjači ali starokopitneži; ljudje, ki hočejo, da bi jim ljudstvo zopet služilo, oni bi pa sami gospodarili.

Mi Slovenci pa nečemo nazaj lesti, kakor raki; mi nijsmo tako bedasti, da bi se sami v staro hlapčevstvo vpregali. Mi Slovenci hočemo napredovati, kakor drugi izobraženi narodi, mi hočemo v svoji hiši svoji gospodarji biti. To pa je le mogoče, če smo vsi zavzeti

za narod, omiko in svobodo!

Politični razgled.

Avstrijske dežele. V vseh deželah se pripravljajo na volitve v državni zbor. Imeniki volilcev se že sestavljajo in sredi tega meseca pričakujemo cesarski ukaz, po katerem bodo volitve razpisane.

Na **Dunaj** dosti ljudi potuje k razstavi; ruski car si jo je že pred mesecem ogledal.

Zdaj pa je prišel iz daljne Azije perzijski vladar, šah Nasredin z velikim spremstvom. Naš cesar ga gostuje in mu kaže vse imenitosti dunajske.

Hrvatski deželni zbor se bode 25. avgusta v Zagrebu začel. Posvetovanje bo šlo o spravi med Ogersko in Hrvatsko; Ogri pač nehte biti pravični Hrvatom in sploh ne Slovanom. Srbi morajo dosti trpeti od Ogrov, še huje pa se Slovakom godí. Utegne še priti dan, kakor leta 1848, da dobodo Ogri plačo za svoje neusmiljeno ravnanje s slovanskim in rumunskim narodom.

Vnanje države. Na Španjskem je velik nemir v deželi. Puntarji proti ljudovladi ali republiki so vzeli več mest in prav surovo razsajajo. Vendar jih je zdaj vladna armada na več krajih potolkla. Da bi se vendar enkrat mir vrnil v nesrečno deželo.

Nemški naučni minister Falk je zvedel, da se postave proti jezuitom, ki imajo veljavo za vse Nemško, na Bavarskem ne izpolnjujejo strogo, ter je zato poslal tje višjega uradnika, da bi o tej stvari natančneje poročil.

Vrnitev nemške armade iz **Francoškega** se mirno vrši. Samo v nekaterih mestih se je zbiralo ljudstvo in živio klicalo Thiersu in Gambeti. Mir pa se nikjer nij kalil.

Srbski knez Milan se bode, kakor se čuje, v drugej polovici meseca avgusta na Dunaj podal.

Dopisi.

Od Kolpe, 3. avgusta. (Volilni shod na Raki.) Čitali smo v kako lepem redu se je vršil na Rako sklicani shod. Kjer nad 150 odvažnih mož enoglasno sklepa, tam je sloga, tam je moč. Radi bi se bili tudi mi osobno pridružili slogi in pomnožili moč, da nij Raka od nas v toliki daljini, katero huda vročina še bolj podaljšuje. Zarad tega pa nij naša narodna stvar, za katero že toliko let neprestrašeno v boj hodimo, ni najmanj trpela, kajti mož, katerega so naši sovolilci ob Savi za svojega kandidata navdušeno proglasili, čuje naj tudi naš oduševljeni pozdrav od Kolpe! Naš pro-

gram je bil in ostane narodni; temu nasproti splava vsak drugi — po vodi. S tem programom v srci in glavi zmagal bo sijajno naš kandidat Viljem Pfeifer!

Iz Vodice na Gorenjskem 27. julija se nam piše o Jezuitih v Repnjah. Naši jezuiti še nobenih priprav ne delajo, iz katerih bi bilo spoznati, da mislijo zapustiti ta kraj. Pridigujejo tukaj in v sosednjih farah in se delajo, kakor da bi imeli župnijsko oblast. Kako visoko pa ti sveti (?) možje sami sebe in svoj red stavljajo, naj vam dokáže sledeča resnična prigodba. Nek bolehní kaplan je prosil škofa, naj mu privoli, da sme živeti na vodiški kaplaniji, katera zdaj prazna stoji. Škof mu privoli, a škof obrne, jezuiti pa obračajo. Ko pride kaplan k očetom jezuitom, mu naravnost reko, da oni njemu ne pripuste kaplanije v Vodiceh. Kaplan se sklicuje na škofa, pa jezuit V. mu ponosno odgovori: „Nij papeža, nij škofa, nij ga človeka na svetu, da bi imel z nami zapovedati.“ Kaj pravite k temu? — Pa jezuiti vedo skrbeti tudi za pomnoževanje svojega posvetnega imetka. Baš isti V. je šel spovedat neko ženo, ki je imela malo posestvo. Dolgo jej je na dušo govoril. Ko je umrla, volila je vse svoje imetje očetom jezuitom.

Razne stvari.

* V bosniškem okraji Banjaluka je predsednik sovetu neki Fejim-Effedim. Ta vse „čestivredni predsednik“ je sin nekega glasovitega turškega lupeža, ki je sedel leta in leta v Carjemgradu v državnih zaporih; med tem časom se nauči sin turškega jezika — Bosnjaki naime le srbski govore — ter se vé pašam tako prikupiti, da postane vrnivši se v Bosnijo vpljivna oseba. Ta Fejim-Effendi je organizoval s turškimi hajduki novo preganjanje kristjanov. Sporazumljeni s predsedništvom okrajnega sveta napadó kako vas, oropajo in umoré nekaj kristjanov, potem intervenuje gosposka, češ, da bi hajduke pregnala; ropa pa dalje, dolži potlej ušle hajduke.

* (Pravda za poljub.) Pred kriminalno deputacijo kraljeve okrožne sodnije v Saganu na Nemškem je stal nek krčmar, ki se je bil predrznil neki omoženi ženi proti

njeni volji poljub na usta pritisniti in jo objeti. Dotična omožena lepota je krčmarja tožila, da si prisvaja tujo lastnino. Zahtevala je, naj ga 14 dni zapro, a sodniki so rekli, da je dovolj, če 30 tolarjev kazni v ubožno kaso plača, kar je mož tudi storil.

* (Štiri osebe utonile.) Zvečer 3. avgusta se poda v Trstu sedem oseb v ladijo, ki je imela prostora komaj za tri; zraven tega pa je bila ta družbica tudi precej vesela. Peljala se je z jadrji, a blizu svetilnika se začne zaradi hudega vetra barka zibati. Čuvaj na svetilniku poroči kapitanatu luke takoj o žugajočej nevarnosti; pošlje se nemudoma več brodnikov na pomoč s pogubo borečim se sedmerim osobam. A predno pridejo brodniki do zibajoče se ladije, se ta obrne, da padejo v morje ljudje, ki so si toliko zabave obetali. Tri rešijo piloti, štirje utonijo. Eno truplo so dobili kmalu iz vode, o drugih treh nij duha ni sluha.

* (Orjaška trta.) Na dvoru neke španjske hiše se nahaja gotovo največja vinska trta, kar jih je na svetu. Deblo te trte, ki se je posadila pred 48 leti, ima pri tleh v okrožji nad 15'. Osem čevljev od tal se začne mladike, ki se vodoravnih špalirjih prijemajo. Grozdja ima vsako leto 100 do 120 centov; 2 do 6 funtov teški grozdi uže niso nič posebnega. Trta raste na holmčku, in se jej nikdar nij gnojilo. Neka druga trta, ki ne raste daleč od nje, in se je posadila pred 15 leti, bode valjva še večja, in ima tudi finejši sad!

* (Soproga za dva poliča vina.) V Vaslu je sedel pretečeni teden v gostilni berač, ter se veselil pri kupi vina, koje je plačal s priberačenimi novci. Namah se pomnoži družčina z nekojimi črnimi sinovi iz puste, ki so tudi iskali krepila za se in za svoje soproge. Berač počne kmalu govoriti z nekim ciganom, ter mu povdarja, da bi mu njegov položaj ne bil tako tužen, da bi le ljubeznjivo soprogo imel. Besede beračeve cigana tako ganejo, da mu ponudi svojo soprogo, da-li mu plača dva poliča vina. „Lagljeje žene ne morem dobiti“, deje prosjak, pokliče krčmarja, ki takoj natoči doto, in kup je bil narejen. Ciganka se ne brani, nego pomaga piti doto, ter odide potem z veselim novim sprogom.

Gospodarske stvari.

O gnoju.

Spisuje Blaže Pernišek.

(Konec.)

Reči le ondi gnijó, kjer hje dosti vlage in pa tudi dosti toplote. Na primer ilovična zemlja je jako vlažna, toda, ker je jako gosta, ne more vá-njo mnogo toplote. V prepeščeno zemljo pa gorkota in zrak lahko dohaja, toda óna je pa rada presuha. Gnoj se torej rad kroji v tistej zemlji, katera je rahla in je pa tudi dosti vlažna. Glede vlage, toplote in gostote ali rahlosti zdaj torej lahko veš, kateri gnoj moraš rabiti na svojej njivi: ali stari ali mladi. Nekatero rastline le malo časa rasto in hoté, da je gnoj hitro promenjen v mozgovino. Take rastline so: korenjstvo (repa, krompir, zelje itd.). Te rastline zahtevajo torej uže sprhnen gnoj (to se zna, masten mora biti). Strnenemu žitu pa treba gnojiti s še novim gnojem, ker mu je dosti časa perhneti v zemlji; tako gnoji tudi detelji. Kadar poide iz želodca užita jed in pijača v kri, gavnó (blato), scalnico in v izhlapenje skozi kožo, po tem je želodec prazen i nema več zadostovalnih snovij za život. Treba torej v želodec druge hrane, iz katere se zopet dela kri, katera pa životu vse daje: kosti, kožo, lase, meso itd. Prav tako treba tudi izpitej zemlji dovažati novih močij — gnoja, da se more iz tega delati mozgovina. Vsaka hrana nema za želodec dosti redilnih snovij, — prav tako pa tudi vsak gnoj ne zadostuje zahtevanju raznih rastlin. Kdor po večjem maščobo jê, temu se tudi život nepravilno (enostransko) množi, — mast mu rase na trebuhu, drugi deli po životu pa utegnejo premalo dobivati tvarine (za meso, kožo itd.). Tako enostranska hrana utegne pa tudi gnoj biti polju. V gnoji morajo biti razne snovi so-glasno združene in gnoja ne sme biti niti preveč, niti premalo.

Kopanje živali.

V poletnem času je kopanje kaj zdravo za vsako žival, posebno za svinje in konje, pa tudi rogati živini dobro deje; najmanj še hasne ovcam. Po kopanju se koža čisti in okreпча,

kri se ohladi in cela žival postane jakejša. Kopenje živino najbolj ohrani pred boleznimi, katere jo rade popadejo vsled hude poletne vročine, postavimo, vranični prisad ali čerm, krvni mrtud. Vendar voda ne sme biti premrzla in tudi žival se mora ohladiti, predno sme v vodo. Po kopenji pa naj žival tako dolgo hodi, dokler se jej koža posuši.

Striženje pitanih volov.

V gospodarskem listu „Lw.“ beremo, da se voli bolj dajo pitati, če se po vsem životu ostrižejo, kakor pa če se to ne stori. Neki gospodar je 17 volov pital, 9 jih je dal ostriči, 8 pa ne. Pred strižbo je tehtalo 9 ostriženih volov 93 centov, tedaj vsak nekaj čez 9 centov, 8 neostriženih je tehtalo 91 centov, torej vsak nekaj čez 11 centov. V štirih tednih so tehtali ostriženi voli 104 cente, ali vsak 11 in pol centa, neostriženi 98 centov, ali vsak 12 centov. Vsak ostrižen vol je bil v 4 tednih za en cent 17 funtov težji, neostriženi pa samo za 83 funtov. Razloček je bil za en funt na dan.

V vinogradih

precej dobro kaže, kjer nij toča pobila. Grozdje se že mehči; vročina za polja presilna v vinogradih dobro deže. Pričakati smemo srednjo branje, a vino utegne prav dobro biti. Nesrečni pa so oni kraji, kjer se je toča vsula. Na Dolenjskem je škoda po toči 19. julija zadela čez 700 oralov vinogradov, kjer je vse pobito, da nij enega zdravega grozdja najti; pa tudi trsni les je hudo poškodovan, tako, da za prihodnje leto slabo kaže. Naj bi se rozgve porezale razen dveh, da bi šaj na teh oka se razvila. Škoda po tej toči se sme čeniti na pet sto tavžent goldinarjev.

V Vipavi pa trsna bolezen grozdje suši. Na Francoskem je pomladni mraz hudo škodoval; zdaj pa se iz južnih krajev sliši, da se trsna uš (Filoksera vastatrix) vedno bolj širi in da proti njej nobeno sredstvo ne pomaga. Ta uš sedi na milijone na trsnih koreninah, izpije sok in trs se posuši.

Vinske cene začno po malem padati,

so pa tudi bile že prenapete. Ogerska bela vina se dobodo za 9 do 10 gld. avstrijsko vedro po 40 bokalov, črno po 11 do 12 gld., avstrijska vina so še zmirom draga, po 18 do 20 gld. Sremska vina so v Veršeci po 7 do 8 gld. vedro. Stajerska in kranjska vina v ceni dozdej še niso pala.

Zbor čebelarjev.

Prvi zbor kranjskega čebelarskega društva je bil 30. julija v Ljubljani pri „Slonu.“ Prišlo je k zboru nad 50 čebelarjev iz cele dežele izpod Triglava do Ilirske Bistrice. Baron Ročič je čebelarje pozdravil v nemškem, dr. Razlag pa v slovenskem jeziku. Potem je govoril g. župnik Jerič o delovanju začasnega društvenega odbora, o koristi in prijetnosti čebeloreje; g. baron Ročič o Dzierzonovem ravnanju s čebelami in dr. Razlag o pravnih razmerah čebelarstva gledé davkarskega vprašanja.

Za predsednika je bil izvoljen g. baron Ročič, za podpredsednika g. župnik Jerič in dr. Razlag, za namestnika župnik Porenta in p. Salvator Pintar. Za častne ude so izvoljeni župnik Dzierzon, baron Berlepš in seminarski ravnatelj Šmid.

Kranjsko čebelarsko društvo šteje zdaj 220 udov, kateri dobivajo društveni časnik, ki izbaja v nemškem jeziku, kot „Krainer Biene“ in v slovenskem kot „slovenska čebela“.

Namen čebelarskega društva je pospeševanje čebeloreje po vsem Notranje-Avstrijskem v obsegu noriških, koroških in julskih planin. Svojo glavno skrb bode društvo obrčalo na poduk v čebeloreji.

Pred zborom so si društveniki ogledali razne razpostavljene stvari, čebeloreje se dotikajočih. Po zboru pa je bil skupni obed. Vnanjim čebelarjem bode gotovo ta dan ostal v lepem spominu.

Tržna poročila.

Iz Pešte 2. avgusta. Vreme je zelo suho. Žetev je končana, mlačev se ima začeti. Letina nij taka, kakor so si jo gospodarji obetali. Rež čisto nič ne plenja, pšenica le tu in tam, ječmen je preveč trla vročina preteklega meseca. Tudi koruze se nij veliko nadejati, ako bode suša še delj časa trajala. K temu so se pridružile še druge nesreče, zaradi kolere namreč popuščajo težaki delo, poljskih mišij pa je toliko, da žugajo vse ugonobiti. Pšenice se je pipe-

ljalo tako malo na trg, da nekaj malinov še zdaj stoji. Reži se je želelo več na trg, nego se je je pripeljalo, zato jej je cena poskočila začetkom tedna do 6 gl. 50 kr., koncem tedna pa zopet pala na 6 gl. 30 kr. Po ječmenu se zelo vprašuje, a pripelje se ga malo. Oves se je podražil za 10—15 kr., in se ga je komaj toliko uvozilo, kolikor ga je bilo za teden treba. Koruzna cena se zaradi suše vekša. — Volne se je privozilo 5100 centov; cena je vedno še nizka. Z medom je bila tudi ta teden slaba kupčija, starejši se ponuja po 2 gl. cent. Špeha se nij prodalo veliko, ker se nij zahteval od drugod.

Iz Dunaja. Pšenica se je podražila za 10—15 kr. Reži zelo primanjkuje; njena cena je skorej enaka pšeničnej. Stara češka se je prodajala po 5 gl. 75 kr. Ječmenova cena je poskočila za 15 kr. Koruza se je zaradi pomanjkanja reži prodajala dražje; banaška po 3 gl. 90 kr. colni cent. Oves je v ceni padel zaradi nove žetve. Črna in režena moka se je zelo iskala, prva je poskočila za 50 kr. druga za 1 gl.

Tržne cene

V Ljubljani 8. avgusta 1873.

Pšenica 6 gl. 60 kr.; — rež 4 gl. 30 kr.; — ječmen 3 gl. — kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 70 kr.; — prosó 3 gl. 40 kr.; — koruza 3 gl. 80 kr.; — krompir 2 gl. 20 kr.; — fižol 5 gl. — kr. — masla funt — gl. 50 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 32 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2¹/₂ kr.; — mleka bokal 10 kr.; govedine funt 26 kr.; — teletine funt 30 kr.; —

svinjsko meso, funt 30 kr.; — sena cent — gl. 80 kr.; — slame cent — gl. 90 kr.; — drva trda 6 gl. 80 kr.; — mehka 5 gl. 20 kr.

V Mariboru 2. avgusta: Pšenica po 6 gl. 50 kr. do 7 gl.; — rež po 4 gl.; — ječmen po 3 gl. do 3 gl. 10 kr.; — oves po 1 gl. 80 kr. do 2 gl. —

V Gradci 2. avgusta: Pšenica 81 funtov teška 6 gl. 50, 91 funtov teška 8 gl. 20 kr.; rež 4 gl. 25 kr. do 4 gl. 60 kr.; oves 2 gl. 15 kr. do 2 gl. 80 kr.; (55 funtov težak); — koruza 3 gl. 80 kr. do 4 gl. 60 kr.; — ajda 4 gl.; Seno staro 1 gl. 10 kr. do 1 gl. 80 kr.; novo 70 kr. do 1 gl. 30 kr.; slama 20 kr. do 1 gl. 30 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu, 2. avgusta: 81. 62. 52. 5. 7.

Ažijo srebra na Dunaji 30. julija. 108-87¹/₂.

Listnica uredništva. Svoje naročnike prosimo, naj nam v kratkih pisemih ali pa poštinih listnicah naznanjajo, če se kaj posebnega v njihovih krajih prigodi, naj si bo veselo ali žalostno.

Listnica opravištva. V. N. v Grižah; F. J. v Petrovčah; M. G. v Drešnji vasi; J. D. v Slavnjah pri Postojni; F. P. v Križah pri Trziču; P. R. v Illirski Bistrici; J. M. v Trnovem; M. D. v Premu; J. L. v Trziču; J. R. v Cvenu; J. R. pri sv. Andrašu; J. S. pri sv. Lovrenci; A. S. pri sv. Andraši: Vaša naročnina velja do konca januarja 1874. J. P. v Zagorju. Vaša naročnina velja do konca julija 1874. G. Karl H. v Mozirji: Prvih 4 številke nemamo več. G. J. Gruden v Petovljah: Goriška pošta nam je zopet 4. in 5. štev. nazaj poslala.

— Svoje bralce opozorujemo na naznanilo „Greshama“ na poslednji strani denašnjega lista.

NAZNANILO.

Podpisani se počasti, slavnemu p. n. občinstvu, posebno novomeškega okraja, uljudno naznanjati, da bode svojo **ново uredjeno**

tiskarnico v Novem mestu

s 16. avgustom t. l. odprl, ter da bode po najnižji ceni sprejemal vse v strok tiskarstva spadajoče reči v delo, kakor: priporočilna pisma, vabila, vsakovrstne časopise, knjige, račune, tabele, obiskovalne listke (visitkarte) i. t. d., za kar se zagotavlja tudi vsako naročilo kakor bode mogoče hitro izgotoviti, ter naročniku preuzročiti.

Nadejaje se obilne podpore od strani slavnega občinstva, se priporoča s spoštovanjem udani

Vinko Boben, tiskar v Novem mestu.

„GRESHAM“

**zavarovalno društvo za življenje in dohodke
na Dunaji,**

naznanja s tem slavnemu občinstvu, da je svoje

 glavno zastopništvo

za Kranjsko, Koroško, južno Štirska in Primorsko
od denes naprej gospodu

Valentinu Zeschko-tu,

posestniku in lastniku tovaren (fabrik) v Ljubljani,
izročilo, in vsled tega gospoda *Antona Vičiča* odstavilo.

Dunaj, dne 25. julija 1873.

Glavno ravnateljstvo
„Greshama“ na Dunaji.

P. T.

Kot pooblasteneec po zgoraj objavljenem razglasu poverjen, prijazno
naznanjam, da sem pisarno

glavnega zastopništva „Greshama“

na velikem trgu št. 279 v prvem nadstropji
ustanovil, in da sem svojega sina, gospoda

Alberta Zeschko-ta

za administrativno upravništvo pooblastil, in gospodu

Avgustu Vertnik-u

voditeljstvo operacije zastopništva izročil.

Za izvršitev raznih zavarovalnih predlogov po vseh pogojih se na-
prosi, in kot zato tudi pooblastena dva omenjena gospoda uljudno priporoča
z vsem spoštovanjem

V Ljubljani, dne 25. julija 1873.

Valentin Zeschko.